

in Spagna

Il viaggio diventa faticoso quando, ad un tratto, Squiapeun arriva su una grande distesa d'acqua. Chiede dove si trova ad un uomo che sta piantando del riso. "Sei arrivato alle foci dell'Ebro, amico". "Se seguo il corso del fiume, dove mi condurrà? Verso una montagna? No?" "Certo, mi sembri ben informato. Risalendo il fiume, arriverai in Cantabria, ma la strada è molto lunga". "Non ha importanza, sono un esperto in grandi viaggi". E così Squiapeun riprende il cammino verso le montagne, attraversando boschi e campi. Quando ha fame, entra in un villaggio e ruba del cibo nella prima casa che vede.

en Espagne

Le voyage devient pénible quand, tout à coup, Squiapeun arrive sur une grande nappe d'eau. Il demande où il se trouve à un homme qui est en train de planter du riz. « Tu es arrivé à l'embouchure de l'Èbre, amigo. » « Si je suis le cours du fleuve, où me mènera-t-il ? Vers une montagne ? N'est-ce pas ? » « Bien sûr, tu me parais bien avisé. En remontant le fleuve, tu arriveras en Cantabre, mais le chemin est très long. » « Cela n'a pas d'importance, je suis expert en grands voyages. » Ainsi Squiapeun prend le chemin des montagnes, traversant bois et champs. Quand il a faim, il rentre dans un village et vole de la nourriture dans la première maison qu'il voit.

en España

El viaje se iba haciendo pesado cuando, de repente, Squiapeun llega a una gran boca de agua. Le pregunta dónde se encuentra a un hombre que está sembrando arroz. "Has llegado a la desembocadura del Ebro, amigo." "¿Y si sigo el curso del río, dónde me llevará, a una montaña, no?" "Claro, pareces listo. Remontando el río, llegarás a Cantabria, pero el camino es muy largo." "Eso no importa, soy experto en viajes largos." Así que Squiapeun va hacia las montañas cruzando por bosques y campos. Cuando tiene hambre, entra en algún pueblo y roba comida en la primera casa que ve.

in Spain

The journey becomes tiring when, all of a sudden, Squiapeun comes to a large stretch of water. He asks a man who's planting rice where he is. "You have arrived at the mouth of the Ebre river, amigo." "If I follow the river, where will it take me? Towards a mountain? Isn't it?" "That's right, you seem to have been well advised. Going up the river, you will get to Cantabria, but it's a very long way." "It doesn't matter, I'm an expert at long journeys." So Squiapeun sets out towards the mountains, crossing woods and fields. When he's hungry, he heads for a village and steals food from the first house at sight.

στην Ισπανία

Το ταξίδι έγινε κουραστικό όταν Squiapeun ξαφνικά φθάνει σε μια μεγάλη υδάτινη έκταση. Ρωτά πού βρίσκεται έναν άνθρωπο που φυτεύει ρύζι. « Έφθασες στις εκβολές του Έμπρε, φίλε. » « Αν ακολουθήσω το ρεύμα του ποταμού, πού θα με οδηγήσει; Σε ένα βουνό; Όχι; » « Ασφαλώς, μου φαίνεσαι καλά ενημερωμένος. Ανεβαίνοντας τον ποταμό, θα φθάσεις στην Κατάμβρια, αλλά η διαδρομή είναι πολύ μεγάλη. » « Αυτό δεν έχει καμιά σημασία, είμαι έμπειρος στα μεγάλα ταξίδια. » Έτσι, ο Squiapeun παίρνει τον ορεινό δρόμο, διασχίζοντας δάση και κάμπους. Όταν πεινά, μπαίνει σ'ένα χωριό και κλέβει τρόφιμα από το πρώτο σπίτι που βλέπει.

Dopo parecchie settimane, arriva sulle montagne innevate della Cantabria.

Non molto distante da lì vive un piccolo essere simile a Squiapeun. È Trastolillo, che adora fare scherzi e dispetti, sposta le cose, imita i versi degli animali per far paura alla gente. È davvero una piccola peste! Quella mattina, Trastolillo sta facendo la sua colazione preferita: del formaggio di mucca rubato a un casaro! Immediatamente, Squiapeun riconosce l'odore del formaggio e si dirige verso la grotta di Trastolillo. Non appena si vedono, tutti e due capiscono che sono dello stesso mondo, un mondo diverso dagli altri.

Au bout de plusieurs semaines, il arrive dans les montagnes enneigées de Cantabre.

Non loin de là, vit un petit être semblable à Squiapeun. C'est Trastolillo, qui adore faire des farces et des méchancetés, changer les choses de place, imiter les cris des animaux pour faire peur aux gens. C'est un vrai petit malin ! Ce matin-là, Trastolillo prend son petit déjeuner préféré : du fromage de vache volé à un fromager ! Immédiatement, Squiapeun repère l'odeur du fromage et se dirige vers la grotte de Trastolillo. Dès qu'ils se voient, les deux comprennent qu'ils sont du même monde, un monde différent des autres.

Al cabo de varias semanas, llega a las nevadas montañas de Cantabria.

Por allí cerca, vive un pequeño ser semejante a Squiapeun. Es el Trastolillo que adora hacer bromas y trastadas, cambia las cosas de sitio, imita los sonidos de las bestias para atemorizar a la gente. ¡Es un verdadero pillín! Esta mañana, el Trastolillo toma su desayuno favorito: ¡queso de vaca robado a un quesero! De inmediato, Squiapeun detecta el olor del queso y se dirige hacia la guarida del Trastolillo. Tan pronto como se ven, ambos comprenden que son de un mismo mundo, diferente de los demás.

After several weeks, he arrives at the snow-covered mountains of Cantabria.

Not far from there, lives a little creature that closely resembles Squiapeun. He's Trastolillo, who loves playing tricks and pranks: he displaces things and imitates animals' cries to frighten people. He's a real pest! That morning, Trastolillo is having his favourite breakfast: some cow cheese stolen from a cheesemaker. Squiapeun immediately smells the cheese and heads off for the Trastolillo's cave. At the first sight, both of them realize that they belong to the same world, a world different from the other ones.

Μετά από μερικές εβδομάδες, φθάνει στα χιονισμένα βουνά της Κατάμβριας. Όχι μακριά από εκεί ζεί ένα μικρό πλάσμα που του μοιάζει με Squiapeun. Είναι ο Trastolillo, αυτός που του αρέσει να κάνει φάρσες και σαχλαμαρίτσες, να αλλάζει τις θέσεις των αντικειμένων, να μιμείται τις φωνές των ζώων για να τρομάζει τους ανθρώπους. Είναι ένα πραγματικό ζιζάνιο! Εκείνο το πρωινό, ο Trastolillo τρώει το αγαπημένο του πρωινό: αγελαδινό τυρί, που έκλεψε από τον τυροκόμο! Αμέσως ο Squiapeun αναγνωρίζει την μυρωδιά του τυριού και κατευθύνεται προς την σπηλιά του Trastolillo. Μόλις βλέπει ο ένας τον άλλο, αντιλαμβάνονται και οι δύο ότι ανήκουν στον ίδιο κόσμο, έναν κόσμο διαφορετικό από τους άλλους.

"Che sorpresa!
Da dove vieni?"
"Sono un folletto
delle Alpi italiane".
"Toh, arrivi proprio
al momento giusto. Sto
preparando i costumi per
il carnevale d'inverno, la
Vijanera. Potresti
aiutarmi".
"Ma certo! Ti aiuterò.
È da tanto tempo che
non faccio più niente
di realmente utile".
"D'accordo!"
E i due amici si mettono
al lavoro, creando
qualche costume per
la Vijanera. Perciò,
raccolgono ogni cosa
possa essere loro utile:
del muschio, delle felci,
delle foglie di mais,
della paglia, delle foglie
secche...
Cuciono senza sosta e,
il giorno della festa,
tutti i travestimenti
sono pronti.

« Quelle surprise ! D'où
viens-tu ? »
« Je suis un lutin des
Alpes italiennes ».
« Tu tombes à pic.
Je réalise les costumes
pour le carnaval d'hiver,
la Vijanera. Tu pourrais
m'aider ! »
« D'accord ! Il y a si
longtemps que je ne fais
rien de réellement utile. »
« Marché conclu ! »
Et les deux amis
se mettent au travail,
créant quelques costumes
pour la Vijanera. Ils
ramassent tout ce qui
peut leur être utile : de la
mousse, des fougères,
des feuilles de maïs, de la
paille, des feuilles
sèches...
Ils cousent d'arrache-pied
et, le jour de la fête,
tous les déguisements
sont prêts.

"¿Qué sorpresa! ¿De
dónde eres? "
"Soy un duende de los
Alpes italianos."
"Veamos, me vienes al
pelo. Estoy haciendo
los disfraces para
el carnaval de invierno,
la Vijanera. "
"¿Te voy a ayudar!
Hace tanto tiempo
que no hago nada
realmente útil. "
"¡Dicho y hecho!"
Los dos amigos se ponen
manos a la obra,
confeccionando los
disfraces para la Vijanera.
Para ello recogen lo que
pueda serles útil: musgo,
helechos, hojas de maíz,
paja, hojas secas...
Cosen a toda prisa y,
el día de la fiesta, todos
los disfraces están listos.

"What a surprise! Where
are you from?"
"I'm a goblin from the
italian Alps."
"Well, look, you arrive at
the right moment. I'm
making the costumes for
the winter carnival,
la Vijanera. You could
help me."
"Of course, I'll help you!
It's such a long time I
haven't done anything
useful."
"That's a deal!"
And the two friends set
to work, making
costumes for the
Vijanera. For this reason,
they gather all that
might possibly be useful
to them: some moss,
some ferns, some corn
leaves, some straw and
some dry leaves...
They sew ceaselessly and,
on the day of the party,
all the dressing-up
clothes are ready.

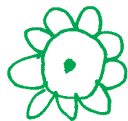
« Τι έκπληξη! Από πού
έρχεσαι; »
« Είμαι ένα ξωτικό των
Ιταλικών Άλπεων. »
« Ωραία, έρχεσαι την
κατάλληλη στιγμή.
Ετοιμάζομαι να κάνω
τις στολές για το
χειμερινό καρναβάλι,
la Vijanera. Σίγουρα εσύ
θα μπορούσες να με
βοηθήσεις. »
« Τέλεια! Θα σε
βοηθήσω. Εδώ και
πολύ καιρό δεν κάνω
τίποτα χρήσιμο. »
« Η συμφωνία έκλεισε! »
Οι δύο φίλοι
στρώθηκαν στην
δουλειά, φτιάχνοντας
κουστούμια για την
Vijanera. Για αυτό,
μαζεύουν κάθε τι
χρήσιμο: βρύα, φτέρες,
φύλλα καλαμποκιού,
άχυρα, ξερά φύλλα...
Ράβουν αδιάκοπα κι
έτσι την ημέρα της
γιορτής όλες οι στολές
είναι έτοιμες.

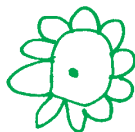
Squiapeun e Trastolillo rimangono al villaggio per assistere alla sfilata degli *zarramacos*, uomini vestiti con pelli di animali che portano enormi sonagli. Questo rumore ricorda a Squiapeun quello delle sue Alpi. Tutto sta trascorrendo bene, ma i due amici, che non hanno perso la voglia di scherzare, decidono di far passare il tempo facendo qualche dispetto: si arrampicano e si nascondono nella spessa pelliccia di orso indossata da un ragazzo per fargli il solletico.

Squiapeun et Trastolillo restent au village pour assister au défilé des *zarramacos*, hommes vêtus de peaux d'animaux qui portent d'énormes sonnailles. Ce bruit rappelle à Squiapeun celui de ses Alpes. Tout se passe bien, mais les deux amis, qui n'ont pas perdu l'envie de plaisanter, décident de tuer le temps en faisant quelques méchancetés : ils grimpent et se cachent dans l'épaisse fourrure d'ours d'un garçon pour lui faire des chatouilles.

Squiapeun y el Trastolillo se quedan en el pueblo para asistir al desfile de los *zarramacos*, hombres vestidos de pieles de animales que llevan enormes campanas. Este ruido le recuerda a Squiapeun el de sus Alpes. Todo va bien, pero los dos amigos, que no han perdido la gana de bromear, deciden matar el tiempo haciendo algunas trastadas: trepan y se esconden en la espesa piel de oso de un mozo para hacerle cosquillas.

Squiapeun and Trastolillo stay in the village to attend the procession of *zarramacos*, men dressed in animal skins carrying enormous bells. This noise recalls Squiapeun that of his Alps. Everything goes well, but the two friends, who are still in the mood for joking, decide to spend their time by playing some pranks: they climb up and hide inside the thick bear fur of a guy to tickle him.

Ο Squiapeun και ο Trastolillo μένουν στο χωριό για να παρευρεθούν στη παρέλαση των *θαρραμάκος*, δηλαδή των ανθρώπων που φορούν δέρματα ζώων και έχουν τεράστια κουδούνια. Αυτός ο ήχος θυμίζει στον Squiapeun τον ήχο των Άλπεων. Όλα κυλούν ομαλά, αλλά οι δύο φίλοι, μην έχοντας χάσει τη διάθεση να αστειευτούν, αποφασίζουν για να σκοτώσουν την ώρα τους να κάνουν μερικές ζαβολιές: ανεβαίνουν και κρύβονται στην γούνα αρκούδας που φοράει ένα αγόρι για να το γαργαλίσουν.

Si fanno coraggio e salgono dentro un campanaccio. I due folletti, attaccati al batacchio della campana, l'utilizzano come un'altalena. Quando i ragazzi non si muovono, fanno tintinnare il campanaccio, mentre, quando gli *zarramacos* scuotono con forza i fianchi, bloccano il batacchio così non si sente niente. Invece di un rumore assordante, regna un profondo silenzio. Ma i salti degli *zarramacos* sono così potenti che uno di loro proietta Trastolillo in aria. Ricadendo a terra, si spacca le due piccole corna che ha sulla testa. Squiapeun salta dalla campana e, vedendo la testa di Trastolillo, si torce dal ridere come suo solito. Il capo della *Vijanera* gli si avvicina e gli ordina di lasciare immediatamente il villaggio. *"Qui non si prende in giro qualcuno che aiuta, anche se sovente pure lui fa degli scherzi!"*

Ils s'enhardissent et montent dans une cloche. Les deux lutins, accrochés au battant, l'utilisent comme une balançoire. Quand les garçons ne bougent pas, ils font tinter la cloche, tandis que, lorsque les *zarramacos* secouent leurs reins avec force, ils bloquent le battant. Ainsi, l'on n'entend plus rien. Au lieu d'un bruit assourdissant, règne un profond silence. Mais les sauts des *zarramacos* sont si forts que l'un d'eux projette Trastolillo dans les airs. En retombant sur le sol, il se casse les deux petites cornes qu'il porte sur la tête. Squiapeun bondit de la cloche et, en voyant la tête de Trastolillo, il se tord de rire comme d'habitude. Le chef de la *Vijanera* s'approche de lui et lui ordonne de quitter immédiatement le village. *« Ici on ne se moque pas de quelqu'un qui donne un coup de main, même si souvent il fait lui aussi des farces ! »*

Se enardecen y suben en una campana. Los dos duendes, agarrados al badajo de la campana, lo utilizan como un balancín. Cuando los mozos no saltan, ellos la hacen sonar; al contrario, cuando los *zarramacos* sacuden sus riñones con fuerza, ellos bloquean el badajo, de esta manera no se oye nada. En lugar del ruido ensordecedor, reina un profundo silencio. Pero los saltos de los *zarramacos* son tan fuertes que uno de ellos lanza al Trastolillo por los aires. Dando tumbos por el suelo, se rompe los dos cuernecillos que tiene. Squiapeun salta de la campana y, viendo la cabeza del Trastolillo, se retuerce de risa como siempre. El jefe de la *Vijanera* se acerca y le ordena abandonar inmediatamente el pueblo. *"¡Aquí no se ríe de quien echa una mano, ni siquiera si hace frecuentemente unas cuantas bromas!"*

They bear up and climb inside a bell. The two goblins, hanging on to the clapper, use it as a swing. When the guys don't move, they make it chime. Conversely, when the *zarramacos* shake their hips vigorously, they block the clapper. Not a sound. Instead of a deafening noise, a deep silence reigns. But the jumps of the *zarramacos* are so high that one of them launches Trastolillo into the air. Falling down onto the ground, he breaks the two little horns that he wears on his head. Squiapeun jumps off the bell and, seeing Trastolillo's head, doubles up in laughter as usual. The head of the *Vijanera* approaches him and orders him to leave the village immediately. *"Here, you are not allowed to make fun of anyone who's giving a hand, even if, often, they too play pranks!"*

Παίρνουν θάρρος και ανεβαίνουν στα κουδούνια. Τα δύο ξωτικά, κρεμασμένα από την κουδούνα, την χρησιμοποιούν σαν κούνια. Όταν τα αγόρια δεν κουνιούνται, τα κάνουν να κουδουνίζουν. Αντίθετα, όταν οι *θαρραμάκος* κουνούν την μέση τους δυνατά, τα ξωτικά μπλοκάρουν το κουδούνισμα και επομένως δεν ακούγεται τίποτα. Αντί ενός εκκωφαντικού θορύβου, βασιλεύει απόλυτη σιωπή. Αλλά τα πηδήματα των *θαρραμάκος* είναι τόσο δυνατά που ένας από αυτούς ρίχνει τον Trastolillo στον αέρα. Πέφτοντας στο έδαφος, σπάει τα δύο μικρά κέρατα που φοράει στο κεφάλι. Ο Squiapeun πηδάει από την κουδούνα και, βλέποντας το κεφάλι του Trastolillo ξεκαρδίζεται στα γέλια όπως είναι η συνήθειά του. Ο αρχηγός της *Vijanera* τον πλησιάζει και τον προστάζει να φύγει αμέσως από το χωριό. *« Εδώ κανείς δεν κοροϊδεύει κάποιον που βοηθά, ακόμη κι αν κάνει κουταμάρες! »*